

Teatro

Unha patria de paso

Santiago CORTEGOSO

A.- Para.

B.- Non.

A.- Que pares.

B.- Non me dá a gana.

A.- E que che dá?

B.- Quen?

A.- A gana.

B.- Dáme o que ten por aí gardado.

A.- E que ten?

B.- O que lle vou metendo.

A.- E que lle metes?

B.- O que vou atopando.

A.- Onde?

B.- Por dentro das miñas entrañas.

A.- E méteslle todo o que atopas?

B.- Non a dou enchido.

A.- Non che sobra nada?

B.- Un día tirei con todo e quedei baleira.

A.- Con que tiraches?

B.- Co que me veu dado.

A.- Dado por quen?

B.- Pola gana.

A.- Para!

B.- Non podo.

A.- Por que?

B.- Estou buscando.

A.- O que?

B.- A min.

A.- Estás aquí.

B.- Unha parte. Sempre estou a medio facer.

A.- Eu xa estou feita de todo.

B.- Eu voume construíndo paso a paso. Son un territorio indómito, salvaxe, que vou conquistando. Vou espichando bandeiras na miña superficie. Colonízome. Domínome. Cultívome, explótome, seméntome para sacarme rendemento. Voume ocupando. Vou irrompendo en min.

A.- Para ti, eu que son?

B.- Es unha periferia.

A.- Unha periferia?

B.- Eu teño unha dimensión. Vou dende aquí ata aquí. Todo o que hai máis alá é outra cousa.

A.- Eu vivo aquí. Non o escollín.

B.- Parada.

A.- Nacín dentro deste mapa. Hai aduanas. Non podo saír.

B.- Alén da miña pel todo é estranxeiro.

A.- Eu son estranxeira?

B.- Coma todas.

A.- Pero eu non me movín.

B.- Es estranxeira para min e para o teu corpo.

A.- Para.

B.- Non.

A.- A onde vas?

B.- Fago turismo interno.

A.- Con que destino?

B.- Vou coa mochila baleira e volvo con ela cargada.

A.- Sempre volves?

B.- Cambiada.

A.- Volve aquí.

B.- Algún día, pero non me has coñecer.

A.- Por que?

B.- Hei ter unha orografía diferente.

A.- Eu acóllote como inmigrante.

B.- Pero tes as fronteiras cargadas de valados.

A.- Hei ser a túa patria.

B.- Tes políticas proteccionistas.

A.- Ti serás a miña oriúnda.

B.- Nunca.

A.- Goza comigo dunha natureza estable.

B.- Son un país erosionado pola velocidade.

A.- Para!

B.- Vou reptando pola miña independencia.

A.- Aquí vai calor.

B.- Arrástrome pola miña complacencia.

A.- O meu chan é un bo sofá para sentar.

B.- Avanzo pola miña autosuficiencia.

A.- Son unha terra de conciencia cálida.

B.- Son un territorio bidireccional.

A.- Lambe as túas feridas no meu mapa político.

B.- Corro no tempo.

A.- Descansa en min.

B.- Corro cara ao pasado a coller impulso para cambiar o futuro.

A.- O futuro non se pode cambiar.

B.- Reboto dun polo ao outro.

A.- Como vas cambiar o futuro se aínda non pasou?

B.- O futuro está escrito nun papel con tiraliñas.

A.- O pasado é unha estatua de pedra. Pódelo moldear coa gubia do esquecemento.

B.- Non soporto a idea de que as vidas se sucedan.

A.- O esquecemento é unha arma máis letal que a memoria.

B.- Unha arma para construírme e desconstruírme.

A.- Tes que madurar.

B.- Non soporto a idea de que as xeracións se repitan.

A.- A túa viaxe non vai modificar as fronteiras ancestrais.

B.- Viaxo por min para invalidar esa hipótese.

A.- Percorres camiños para buscarte, pero has dar contigo no mesmo punto do que partiras.

B.- Pasei por aquí para que non se perda unha tradición ou que?

A.- Iso é a memoria: Unha vida vivida sen moverse do sitio.

B.- Esa é unha vida terminal desde o principio.

A.- O futuro está na orixe.

B.- Son nativa do tránsito, de procedencia volátil.

A.- Para!

B.- Non.

A.- Por que?

B.- Quero ser libre dunha vez.

A.- Pensas que ti es patrimonio teu?

B.- Estoume protexendo.

A.- Onde pensas que vas atopar a identidade?

B.- No carné non.

A.- Es patrimonio da humanidade.

B.- Na carne.

A.- Polo menos da humanidade que te coñece.

B.- Estou censada nunha expedición perpetua pola miña carne.

A.- Mentres non pares estarás sen identificar.

B.- Son imparabile.

A.- Has desaparecer sen raíces nin ascendencia.

B.- A miña carne non vai desaparecer nunca.

A.- Non vai quedar nada dela.

B.- Cando morra, vou ser sempre eu.

A.- Nada.

B.- Vou ser como me recorden.

A.- Ninguén se vai facer cargo da túa soberanía.

B.- Vou seguir sendo eu nos demais.

A.- Non falo con fantasmas.

B.- Serei así porque a xente me verá así.

A.- Os fantasmas teñen carné de identidade?

B.- Os fantasmas non teñen carne.

A.- Para!

B.- Non!

A.- Mira que te agarro.

B.- Mira que te enveleno.

A.- Mira que te rabuño.

B.- Mira que es humana.

A.- Mira que es fría.